

DOMANN REU

DELING AF ARV MELLEM BØRN AF FØRSTE OG ANDET ÆGTESKAB

Reglerne i den nye arvelov medfører, at fordeling af arv ved den længstlevende ægtefælles død i vidt omfang vil ske på bekostning af førstafødtes børn fra tidligere ægteskaber, hvis der ikke er oprettet testamente.

Med den nye arvelov, som trådte i kraft pr. 1. januar 2008, er der sket væsentlige ændringer i reglerne om fordeling af arv.

Formålet med disse ændringer var bl.a. at styrke den længstlevende ægtefælles retsstilling ved førstafødte ægtefælles død. De nye regler medfører da også en væsentlig samlet begunstiggelse af den længstlevende ægtefælle, hvis denne ikke vælger eller ikke har mulighed for at sidde i uskiftet bo, men derimod gennemfører et skifte.

Denne styrkelse af den længstlevende ægtefælles stilling vil i mange tilfælde være hensigtsmæssig såvel ud fra forsørgelsesmæssige som ud fra skatte- og afgiftsmæssige hensyn. Det vil dog nok komme bag på de fleste, hvordan arven vil blive fordelt mellem børn af første og andet ægteskab, når den længstlevende ægtefælle senere afgår ved døden.

Den længstlevende ægtefælle får således ved et skifte efter afdøde først hele sin egen pensions- og livsforsikringsformue og arver tillige hele afdødes pensions- og livsforsikringsformue, medmindre der er ændret i den standard begunstigelsesklausul "nærmeste pårørende", som er indeholdt i stort set alle pensionsordninger og livsforsikringer.

I tillæg hertil modtager ægtefællen - i ægteskaber, hvor der er almindeligt formuefællesskab (såkaldt fælleseje) – forlods 1/2 af formuen omfattet af fællesejet som såkaldt boslod, dvs. ægtefællens egen andel af den fælles formue. Den anden halvdel af fællesejet udgør afdødes dødsbo og heraf arver ægtefællen 1/2.

Sammenlagt modtager ægtefællen i et ægteskab med fælleseje således - i tillæg til hele pensionsformuen - 3/4 af den øvrige formue, hvis der ikke er oprettet testamente. Livsarvingerne, dvs. børnene, arver den resterende formue på 1/4 til ligelig fordeling.

Nødvendigt testamente

Navnlig ægtefæller, som har børn af både første og andet ægteskab, bør for at sikre børnene fra første ægteskab være opmærksomme på arvelovens nye regler om fordeling af arv.

Uanset, om man som forælder ønsker, at børnene skal arve lige meget, eller at fordelingen skal ske på en helt anden måde, er det nødvendigt at oprette testamente. Den nye arvelov giver i vid udstrækning mulighed for at tilrettelægge fordelingen af arven individuelt og efter egne ønsker - det handler blot om at handle i tide.

Forældre, der gifter sig igen, skal endvidere være opmærksomme på, at ovennævnte fordeling er den

EKSEMPEL

Konsekvenserne af de nye regler i arveloven kan illustreres sådan her:

En mand har et barn fra et tidligere ægteskab, gifter sig igen uden at oprette ægtepagt og får et barn med den nye ægtefælle. Hvis ægtefællerne tilsammen har en pensionsformue på 600.000 kr. og en øvrig samlet formue på 1 mio. kr. og manden dør først, modtager hustruen først hele pensionsformuen på 600.000 kr. Hustruen udtager herudover 1/2 af den øvrige formue eller 500.000 kr. i boslod. De resterende 500.000 kr., som er arv efter manden, fordeles med 1/2 til hustruen og 1/2 til børnene til lige deling.

Længstlevende ægtefælle udtager således pensionsformuen på 600.000 kr. og i alt 3/4 af den øvrige formue eller 750.000 kr., og modtager således samlet kr. 1.350.000, mens børnene arver 1/4 af den resterende øvrige formue svarende til 125.000 kr. til hvert af børnene.

Ved hustruens efterfølgende død tilfalder hendes formue alene fællesbarnet, da førstafdødes barn fra det tidligere ægteskab ikke uden et testamente er arveberettiget efter sin stedmor.

Det samlede resultat bliver således, at mandens barn fra det tidligere ægteskab modtager 125.000 kr. i arv, mens barnet fra 2. ægteskab arver i alt 1.475.000 kr.

samme, selv om der er aftalt skilsmisssæreje i det andet ægteskab. Selv hvis der er aftalt fuldstændigt særeje, udtager og arver ægtefællen fortsat hele pensionsformuen, ligesom ægtefællen fortsat arver 1/2 af førstafdødes særeje.

UDVALGTE DOMME OG AFGØRELSER

MEDDELELSE AF ET ARVEAFKALD - HVOR SVÆRT KAN DET VÆRE?

Et arveafkald var indgivet for sent og kunne derfor ikke tillægges betydning ved afgiftsberegningen.

I Danmark er boafgiften (tidligere arveafgiften) fortsat af en sådan størrelse, at det er umagen værd at søge at reducere afgiften mest muligt i forbindelse med behandlingen af et dødsbo.

Arvinger i et dødsbo søger derfor ofte af boafgiftsmæssige årsager ved frivillige aftaler arvingerne imellem at fordele arven på en anden måde blandt dem end den, som umiddelbart følger af arveloven eller et oprettet testamente.

Omfordeling af arv sker også hyppigt ved, at en arving giver arveafkald med forbehold af sine egne børns arveret for derved populært sagt "at springe en generation over".

Betydelige problemer i praksis

Da konsekvensen af sådanne arveafkald ofte er væsentlige boafgiftsmæssige besparelser, foreskriver boafgiftsloven, at arveafkald – for at kunne tillægges betydning ved beregningen af boafgifterne i et dødsbo – skal være meddelt inden indlevering af den endelige boopgørelse, dog senest inden udlodning i et dødsbo påbegyndes.

Disse regler giver anledning til betydelige problemer i praksis både for arvingerne selv og for arvingernes rådgivere, idet arveafkald, der ikke meddeles korrekt og derfor ikke kan tillægges betydning ved boafgiftsberegningen, ofte påfører arvingerne økonomisk tab.

Ønsker en mand f.eks. at give afkald på hele eller en del af arven fra sin far til fordel for sine egne børn, er hensigten typisk på én gang at få de penge, der gives afkald på, kanaliseret fra farfaderen ned til børnebørnene alene mod én gang boafgift på 15 %. Meddeles arveafkaldet ikke korrekt, anses manden imidlertid for at have arvet sin fader (hvilket udløser boafgift på 15 %) og for derefter at have givet sine egne børn en tilsvarende gave (hvilket igen udløser gaveafgift på 15 %). Det siger sig selv, at det ikke har været den løsning, som rent afgiftsmæssigt i situationen har været tilstræbt.

En nylig af Højesteret afsagt dom viser endnu en faldgruppe ved håndteringen af disse regler.

Arveafkald givet for sent

En person afgik ved døden den 5. januar 2006 og efterlod sig en ægtefælle og tre børn. De tre børn gav afkald på 65 % af arven til fordel for boet. Arveafkaldene var omtalt i boopgørelsen, som blev indsendt til skifteretten den 3. april 2007. Fristen for indlevering af boopgørelsen udløb i øvrigt den 5. april 2007.

Boopgørelsen var imidlertid ikke underskrevet af arvingerne personligt, men alene af arvingernes repræsentant i henhold til sædvanlige skiftefuldmagter, som arvingerne havde meddelt repræsentanten. Der var ikke ved fremsendelsen af boopgørelsen vedlagt nogen form for dokumentation for arveafkaldene. Skifteretten modtog først ved brev af den 5. juli 2007 de særskilte arveafkaldserklæringer, som arvingerne havde underskrevet henholdsvis den 10. og den 12. april 2007.

Sagen udviklede sig til en retssag i 3 instanser for arvingerne. Såvel skifteretten, landsretten som højesteret afviste således at tillægge arveafkaldene betydning ved beregningen af boafgifterne, men med forskellig begrundelse.

Skifteretten var af den opfattelse, at omtale i en boopgørelse af arveafkald ikke kunne træde i stedet for særskilte arveafkaldserklæringer. Højesteret fastslog dog, at meddelelse om arveafkald til skifteretten principielt kan gives enten ved særskilte arveafkaldserklæringer eller i boopgørelsen.

Landsretten var af den opfattelse, at arveafkaldene ikke var meddelt rettidigt, da boopgørelsen, som indeholdt arveafkaldene, på grund af helligdage først blev modtaget i skifteretten den 10. april 2007 og dermed efter fristens udløb. Højesteret fastslog dog, at selve boopgørelsen var indsendt rettidigt, idet boopgørelsen blot skulle være afsendt til, men ikke modtaget af, skifteretten inden fristens udløb den 5. april 2007.

Man skulle nu synes, at arvingerne burde kunne ånde lettet op.

Men Højesteret, der som nævnt accepterede, at arveafkald kan meddeles i en boopgørelse, fastslog, at en almindelig skiftefuldmagt (der nøje opremser, hvilke forhold fuldmagten omfatter) ikke giver fuldmagt til at give arveafkald på arvingens vegne. De arveafkald, som var omtalt i boopgørelsen, kunne derfor ikke anses for afgivne, da boopgørelsen ikke var underskrevet af arvingerne selv, men alene af arvingernes repræsentant, der ikke havde udtrykkelig fuldmagt til at meddele arveafkald på arvingernes vegne.

Hermed var arveafkaldene meddelt for sent, idet skifteretten først den 5. juli 2007, hvor fristen var sprunget, modtog de af arvingerne selv underskrevne arveafkald.

Højesterets dom viser endnu engang, at der skal udvises betydelig omhu ved meddelelse af arveafkald.

Arveafkald
Boafgiftsloven § 5 **FAKTA**

Arveafkald til fordel for hvem?

Arveafkald kan med afgiftsmæssig virkning bl.a. gives til fordel for egne livsarvinger. Det kræves dog, at disse livsarvinger ville have arvet arvelader i henhold til enten arveloven eller et testamente, hvis afkaldsgiveren var død før arveladeren.

Arveafkald - hvornår?

Afkald skal være meddelt over for skifteretten inden indlevering af den endelige boopgørelse, dog senest inden udlodning i et bo påbegyndes. Der kan dog foretages udlodning til en efterlevende ægtefælle.

GAVER TIL BØRN: FORTSAT BESKATNING AF AFKAST AF GAVER HOS FORÆLDRENE

Det var ikke bevist, at en gave stammede fra et barns bedsteforældre. Derfor skulle afkastet beskattes hos barnets forældre.

Det kan være fristende for forældre at overføre overskydende likviditet til mindreårige børn, der typisk betaler en lavere skat af afkastet end forældrene bl.a. på grund af uudnyttede personfradrag.

Kildeskatteloven indeholder derfor en regel om, at forældrene fortsat beskattes af afkastet af gaver, som de giver til deres barn, indtil barnet fylder 18 år, eller til barnet indgår ægteskab.

Reglen gælder kun afkast af gaver, som forældre yder til deres børn. Ydes gaven fra f.eks. bedsteforældrene, sker beskattningen af afkastet hos barnet.

En nyere dom fra byretten viser, at formodningen er for, at kontante overførsler stammer fra barnets forældre, og at det derfor er forældrene, der skal bevise, at en gave til barnet ikke reelt stammer fra forældre, samt at der stilles forholdsvis strenge krav til førelsen af et sådant bevis.

Der skal derfor udvises omhu med at iagttage formalia og beviskrav, såfremt andre end barnets forældre skal anerkendes som dem, der har givet en mindreårig en kontant gave.

Fader kunne ikke løfte bevisbyrde

I den nævnte sag var der indbetalt 36.000 kr. på barnets konto. Faderen og Skat var enige om, at det var faderen, som havde bevisbyrden for, at indbetalingen ikke stammede fra ham, men fra bedsteforældrene.

Bedsteforældrene forklarede under sagen, at pengene stammede fra deres egen konto og fra en bankboks, hvori de havde opbevaret midler, som de havde arvet i 1970'erne, og som de løbende havde sparet op. Der forelå ikke skriftlig dokumentation for oplysningerne om bankboksen eller om de arvede midler, og i modsætning til en række tidligere anerkendte indbetalinger til barnebarnet forelå der heller ikke overførsels- eller indbetalingsbilag, der fastlagde, hvor indbetalingerne stammede fra.

Byretten fandt, at faderen ikke havde løftet den skærpede bevisbyrde, der efter retspraksis gælder i familieforhold for, at de 36.000 kr. ikke stammede fra ham.

Bevis kunne have været sikret enten i form af gavebrev eller ved dokumenteret bankoverførsel.

UDLANDSDANSKERE: FULD SKATTEPLIGT VED BRUG AF LEJLIGHED I FORBINDELSE MED BESTYRELSESMØDE I DANMARK

Udlandsdanskere risikerer at blive fuldt skattepligtige til Danmark, hvis de har en ejendom eller en lejlighed i Danmark, og de samtidig er bestyrelsesmedlemmer i et dansk selskab og deltager i bestyrelsesmøder i Danmark.

En udlandsdanske kan godt erhverve en bopæl i Danmark uden at blive fuldt skattepligtig til Danmark, hvis personen ikke tager ophold her.

En ny kendelse fra landsskatteretten viser imidlertid, at den fulde skattepligt indtræder i samme øjeblik, udlandsdanskere deltager i sit første bestyrelsesmøde i Danmark for et dansk selskab.

I den konkrete sag havde en skatteyder opgivet sin fulde skattepligt til Danmark ved fraflytning i 2006. Han havde pt. bopæl i Dubai, og han ønskede at leje en lejlighed i Danmark til opmagasinering af møbler, ferieophold (i alt 4-8 uger på årsbasis) m.v.

Lejligheden ville samtidig blive brugt i forbindelse med hans deltagelse i ca. 4 årlige bestyrelsesmøder i et dansk selskab. Skatteyderen skulle endvidere deltage i kurser og workshops af 1-2 dages varighed. Samtidig ville han under opholdene i Danmark udføre opgaver som led i sit job som direktør for et selskab i Dubai, idet han dagligt ville besvare telefonopkald og svare på e-mails.

Landsskatteretten fandt, at de ophold i Danmark, hvor skatteyderen ville deltage i bestyrelsesmøder, ikke kan anses for kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende.

Bestyrelsesmøder sidestilles med udførelse af arbejde.

Landsskatteretten fandt efter en konkret vurdering, at deltagelse i bestyrelsesmøder i Danmark vil have en sådan karakter, at de udgør en løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, idet der er tale om regelmæssig deltagelse i ledelsen af et selskab i Danmark, hvori skatteyderen er aktionær.

Landsskatteretten fandt, at en ældre afgørelse, som skatteyderen havde henvist til, ikke var sammenlignelig, idet den ældre afgørelse, der ikke statuerede genindtræden af fuld skattepligt, bl.a. vedrørte forberedelse af undervisning for en udenlandsk arbejdsgiver.

SAMVÆR EFTER SEPARATION/SKILSMISSE KAN PÅVIRKE EJENDOMSAVANCE - fortolkning af begrebet "husstand"

Skatteyder kunne sælge en ejendom skattefrit uanset, at han ikke selv havde boet i ejendommen

Fortjeneste ved salg af fast ejendom medregnes som udgangspunkt til den skattepligtige indkomst efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven. Fortjeneste er dog skattefri, såfremt huset eller lejligheden har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen. Det er skatteyderen, der har bevisbyrden for, at ejendommen har tjent til bolig for ham eller hans husstand i en del af ejertiden.

Denne såkaldte parcelhusregel påkalder sig nu også interesse i tilfælde af separation eller skilsmisse, hvor en ny afgørelse fra Landsskatteretten viser, at omfanget og karakteren af samværet med børnene kan gøre en ellers skattepligtig fortjeneste skattefri.

Søn var en del af husstanden

I sagen havde skatteyderen indgået ægteskab i 1996, og parret havde fået 2 børn. I maj 2005 købte parret

en ejendom i lige sameje til overtagelse den 7. februar 2006. Skatteyderen flyttede imidlertid aldrig ind i ejendommen, idet parret blev separeret i november 2005 og efterfølgende skilt pr. 7. september 2006. Skatteyderens fraseparerede ægtefælle (M) flyttede derimod ind i ejendommen den 15. februar 2006 og boede i ejendommen, indtil ejendommen ved købsaftale af den 23. marts 2006 blev solgt til tredjemand til overtagelse den 1. juli 2006.

Skatteyderen og M havde fælles forældremyndighed over en søn, og sønnen opholdt sig på skift i 7 dage hos hver af forældrene. Den 17. april 2006 indgik forældrene dog en ny aftale, hvorefter skatteyderen inden for en 14-dages periode skulle have sønnen i 9 dage, mens M skulle have sønnen i 5 dage.

Eftersom skatteyderen ikke selv havde beboet ejendommen i ejerperioden, var det således afgørende, om den omstændighed, at parrets børn havde boet i ejendommen, var tilstrækkeligt til, at skatteyderen kunne sælge ejendommen skattefrit.

Det blev under sagen lagt til grund, at parret havde

Parcelhusreglen
ejendomsavance-
beskatningsloven § 8

FAKTA

Når man sælger en- og tofamiliehuse eller ejerlejligheder, vil en fortjeneste som regel være skattefri, hvis huset eller lejligheden har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, man har ejet ejendommen. For en- og tofamiliehuse gælder fritagelsen dog kun, hvis

1. ejendommens samlede grundareal er mindre end 1.400 m² eller
2. ejendommen ikke kan udstykkes eller en udstykning vil forringe værdien af restarealet eller den bestående bebyggelse væsentligt.

fælles forældremyndighed, og at parrets søn indtil den 10. maj 2006 boede halvdelen af tiden hos M i ejendommen og halvdelen af tiden hos skatteyderen. På grund af opholdenes omfang og længde kunne disse perioder efter Landsskatterettens opfattelse ikke blot anses for kortvarige besøg mv. Parrets søn måtte således anses for at have bopæl på to adresser samtidig, idet begge boliger måtte anses for at tjene som bolig for parrets søn.

Det afgørende var herefter, om sønnen kunne anses for at være en del af skatteyderens husstand. Landsskatteretten fandt, at dette var tilfældet, og at skatteyderen derfor kunne sælge ejendommen skattefrit. Dette begrundedes med, at parrets søn havde folkeregisteradresse hos skatteyderen, hvilket havde dannet grundlag for udbetaling af børnefamilieydelse til skatteyderen. Skatteyderen var således spkaldt bopælsforælder.

FORMUEOVERFØRSLER MELLEM UGIFTE SAMLEVENDE: NYT FOKUSOMRÅDE FOR SKAT

Efter ophør af samlivet overførte manden et større beløb til sin tidligere samlever. Henset til de konkrete omstændigheder fandt landsretten, at overførslen var en indkomstskattepligtig gave.

Der har den seneste tid været flere afgørelser, der viser, at SKAT har fokus på pengetransaktioner mellem ugifte samlevende.

I en af sagerne ophørte 10 års samliv mellem parterne, da kvinden sammen med parrets to børn forlod det fælles hjem i april 2003. For at sikre kvinden og børnene en fremtid i nærområdet overførte manden i oktober måned 2003 6.000.000 kr. til kvindens konto. Der blev efterfølgende udarbejdet et gavebrev vedrørende beløbet, og gaven anmeldtes

til SKAT, ligesom gaveafgift blev betalt ved gaveanmeldelsen.

Da parterne på tidspunktet for gaveoverdragelsen ikke var samlevende, fandt SKAT, at gaven faldt uden for anvendelsesområdet for gaveafgiftsreglerne, og SKAT forhøjede derfor kvindens almindelige skattepligtige indkomst med 6.000.000 kr. Kvinden og dennes repræsentant gjorde over for retten gældende, at det modtagne beløb ikke var en gave, men derimod skulle anses som et skattefrit kompensationsbeløb udbetalt som led i samlivets ophævelse.

Såvel byretten som landsretten fandt dog, at der var tale om en gave, da kvinden ikke havde godtgjort, at hendes bidrag under samlivet havde haft en sådan karakter, at hun havde et retskrav på et kompensationsbeløb som følge af samlivets ophør. Landsretten lagde ved afgørelsen tillige særlig vægt på, at parterne selv havde betegnet overførslen af 6.000.000 kr. som en gave. Byretten bemærkede herudover, at såfremt dispositionen på trods heraf ikke skulle karakteriseres som en gave, påhvilede det kvinden at løfte bevisbyrden herfor.

Da gaven endvidere først var ydet efter samlivets ophør, var gaven indkomstskattepligtig.

NY LOVGIVNING MM.

SKATTEREFORMEN OG PENSIONSÆGTEPAGTER

Det loft på 100.000 kr. for fradragsberettiget indskud på ratepensioner, som er et led i skattereformen, får også betydning for de såkaldte pensionsægtepagter

Med virkning pr. den 1. januar 2007 gennemførtes en omfattende ændring af reglerne om deling af

ægtefællers pensionsformue ved separation eller skilsmisse.

Før den 1. januar 2007 blev alene kapital- og ratepensioner undergivet deling på lige fod med andre aktiver omfattet af fællesejet i et ægteskab. Pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser (livrenteordninger) skulle derimod ikke deles.

Loven blev som nævnt ændret med virkning pr. den 1. januar 2007 således, at hovedreglen nu er, at der ikke sker nogen deling af pensionsrettigheder, uanset om der er tale om kapital- og ratepensioner eller pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser, dog forudsat at pensionsopsparingen er rimelig.

I erkendelse af, at en meget stor gruppe af ægtefæller hidtil måtte formodes at have tilrettelagt deres pensionsopsparing ud fra skattemæssige overvejelser frem for overvejelser om fordelingen af den samlede pensionsformue blandt ægtefællerne i tilfælde af separation eller skilsmisse, blev der samtidig indført adgang for ægtefæller til - ved en tinglyst ægtepagt - at aftale, at kapital- og ratepensioner, uanset de nye regler, fortsat skal indgå i fællesejet og dermed undergives ligedeling i tilfælde af separation eller skilsmisse (såkaldte "pensions-ægtepagter").

Det er vigtigt at bemærke, at der ikke er hjemmel i loven til ved en sådan pensions-ægtepagt at bestemme, at alle pensionsordninger skal indgå i fællesejet. Ved pensions-ægtepagten kan det alene opnås, at den tidligere praksis finder anvendelse, dvs. at kapital- og ratepensioner skal deles, men derimod ikke, at tillige pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser skal deles.

Et betydeligt antal ægtefæller har efter lovens ikrafttræden oprettet en pensions-ægtepagt - forhåbentligt vel vidende, at fremtidig pensionsopsparing,

der placeres i ordninger med løbende livsbetingede ydelser, fortsat ikke på trods af pensions-ægtepagten vil kunne kræves undergivet ligedeling.

Skattereformen har med det indførte loft på indbetalinger på ratepensioner på 100.000 kr. årligt, aktualiseret denne problemstilling, idet pensionsindbetalinger ud over 100.000 kr. fremover må forventes placeret på ordninger med løbende livsbetingede ydelser og dermed på ordninger, der - på trods af en pensions-ægtepagt - ikke skal deles i tilfælde af separation eller skilsmisse.

Pensions-ægtepagter **FAKTA**

Pensionsrettigheder deles som hovedregel ikke, uanset om der er tale om kapital- og ratepensioner eller pensionsordninger med løbende livsbetingede ydelser.

Der er dog adgang for ægtefæller til - ved en tinglyst ægtepagt - at aftale, at kapital- og ratepensioner fortsat skal indgå i fællesejet og dermed ligedeles ved separation eller skilsmisse - såkaldte "pensions-ægtepagter".

FAMILIELÅN: ÆNDRERE REGLER OM FORÆLDELSE

Ændringerne af forældelsesloven betyder, at de i praksis meget udbredte familielån (herunder rente- og afdragsfrie familielån) nu forældes allerede efter 10 år, uanset at der er oprettet et gældsbevis. Er der ikke oprettet et gældsbevis, forældes lånet efter 3 år.

I praksis accepteres det, at der uden skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser kan indgås rente- og afdragsfri lån inden for den nærmeste familie, hvis lånet indgås som et såkaldt anfordringslån. Anfor-

dringslån er også omfattet af de ændrede forældelsesregler, og eksisterende familielån kan derfor nu vise sig at være forældede.

Frem til ændringerne af forældelsesloven forældedes anfordringslån efter 20 år, hvis der var oprettet et gælds-brev. Var der ikke oprettet et gælds-brev, forældedes anfordringslånet efter 5 år.

Med de ændrede regler forældes anfordringslånet, og dermed hovedparten af de eksisterende familielån, allerede efter 10 år, hvis der er oprettet et gælds-brev. 10-års fristen regnes fra etableringen af låneforholdet. Er der derimod ikke oprettet et gælds-brev vedrørende låneforholdet, forældes lånet efter 3 år.

Vil man som långiver sikre sig, at lånet ikke forældes, skal debitor inden 10-års fristen skriftligt eller ved sin handle-måde erkende gælden, hvorefter der vil løbe en ny enten 10-årig eller 3-årig forældelsesfrist.

Forældes lånet, vil långiver ikke have et retligt krav på tilbagebetaling, og lånet vil derfor ikke indgå ved en eventuel bodeling i tilfælde af hverken långivers eller låntagers separation/skils-misse eller død.

FORÆLDRE HÆFTER NU FOR BØRNS SKADEVOLDENDE HANDLINGER

For at tilskynde forældre til aktivt at påtage sig et ansvar for, at deres børn ikke begår lovovertrædelser og forvolder skade, har Folketinget vedtaget en ny lov om hæftelse for børns erstatningsansvar.

Loven, der er baseret på udtalelser fra Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet fastslår, at den, der har forældremyndigheden over et hjemmeboende barn, hæfter med op til 7.500 kr. pr. skadevoldende handling, som barnet er ansvarligt for efter dansk rets almindelige erstatningsregel.

Har forældrene fælles forældremyndighed over det skadevoldende barn, hæfter forældrene solidarisk for skader forvoldt af barnet.

Loven er trådt i kraft den 1. juli 2009 og gælder for skader, der forvoldes af barnet efter denne dato.

NYE OFFENTLIGE EJENDOMSVURDERINGER: OVERDRAGELSE INDEN FOR FAMILIEN

SKAT anerkender, at fast ejendom overdrages inden for den nærmeste familie til en værdi modsvarende den seneste offentliggjorte ejendomsvurdering med tillæg eller fradrag af 15 %.

De nye vurderinger pr. den 1. oktober 2009 er nu kommet. For langt de fleste ejendommers vedkommende er der tale om kraftige fald i den vurderede værdi.

Dette bør aktualisere overvejelser om eventuel overdragelse af fast ejendom inden for den nærmeste familie.

Overdragelserne kan være relevante f.eks. i relation til et sommerhus, som ønskes bevaret i familiens eje, eller ved et såkaldt "forældrekøb" af en lejlighed.

Så længe overdragelse sker inden for den nærmeste familie (forældre, børn, børnebørn), kan prisen sættes til et beløb modsvarende 15 % under den senest offentliggjorte ejendomsvurdering. Der skal dog beregnes og betales tinglysningsafgift af den fulde offentlige ejendomsvurdering.

Købesummen kan berigtiges ved ydelsen af et rente- og afdragsfrit lån. Man kan også vælge at berigtige købesummen ved ydelse af en gave, men i så fald skal der betales gaveafgift med 15 % af det beløb, der overstiger den afgiftsfrie bundgrænse (for 2010 58.700 kr).

KØBENHAVN

Mette Porskær Winther
mpw@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 45 33

Arne Møllin Ottosen
ao@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 44 66

Henrik Stig Lauritsen
hsl@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 43 47

An-Beth Funk-Hansen
afh@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 44 88

København

Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK-2100 København
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 13 11
E-mail: cph@kromannreumert.com

Århus

Kromann Reumert
Rådhuspladsen 3
DK-8000 Århus C
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 14 11
E-mail: arh@kromannreumert.com

ÅRHUS

Carsten Fode
cf@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 43 44

Rasmus Højbo Schjoldager
ras@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 46 73

FLERE NYHEDER?

Fandt du dette nyhedsbrev interessant, vil du sikkert også kunne hente nyttig information i Kromann Reumerts nyhedsbrev "Skatter & afgifter", hvor man f.eks. kan læse om:

- lovforslag om beskatning af personers kursgevinster - afskaffelse af blåstemplede obligationer og gradvis nedsættelse af maksimal skattesats på positiv kapitalindkomst fra 51,5 % til 42 %
- fradragsret for tab i den konkursramte hedgefond Phoenix Kapitaldienst GmbH
- ingen beskatning af firmabil ved split-leasing
- ny overgangsregel for selskabers investering i investeringsselskaber - særlig nettotabskonto.

Få nyhederne direkte i din mailboks ved at tilmelde dig på www.kromannreumert.com/nyhedsbreve

Dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning. Kromann Reumert påtager sig intet ansvar for skader eller tab, der direkte eller indirekte kan afledes af brugen af nyhedsbrevet. Dette gælder, hvad enten skaden eller tabet er forårsaget af fejlagtig information i nyhedsbrevet eller af øvrige forhold, der relaterer sig til nyhedsbrevet.

**KROMANN
REUMERT**